

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

**Müziğin
İyileştirici
Gücüne
İnanıyoruz!**

**We Believe in
the Healing
Power of Music!**

Benjamin Yusupov şef · conductor

4 Mart March 2023

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Kural olarak, geç girişlere sadece alkış sırasında izin verilecektir. Sanatçı ve dinleyicilerimizin konsantrasyonunu bozmamak adına etkinlik başlangıcından en az 15 dakika önce konser salonuna gelinmesi tavsiye edilir.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

As a principle, latecomers will be admitted only during the applause in the program.

It is recommended that you arrive at the concert hall at least 15 minutes before the activity starts to avoid any distraction to the artists and audience.

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

L. van Beethoven

Egmont Overture, Op. 84

E. Satie

Gymnopédies (Orc. C. Debussy)

G. Mahler

Adagietto

ara interval

L. van Beethoven

Symphony No. 7, A Major Op. 92

- I. Poco sostenuto – Vivace
- II. Allegretto
- III. Presto
- IV. Allegro con brio

Benjamin Yusupov şef conductor

Benjamin Yusupov müziğini tür sınıflandırmaları ya da kültürel ve etnik deyişlerle sınırlamıyor; aksine bir besteci ve şef olarak kendine özgü bir müzikal dil yaratmak için bütün tarzlara ve etkilere kucak açıyor ve bunlardan yararlanıyor. Bestelerinde

çeşitli etnik toplulukların müzik kaynakları da dahil olmak üzere hem Batı'nın hem de Doğu'nun geleneklerini kullanıyor. Önemli yapısal unsurlar olarak tınıya ve renge sıkı sıkıya bağlı kalan Yusupov, müzik yazısında bir yandan egzotik enstrümanları kullanırken öte yandan da senfoni orkestrasının enstrümanlarından yararlanarak hayali etnik sesler yaratıyor.

Bestecinin yalnızca Sikorski Musikverlag tarafından yayımlanan geniş kataloğu, dünya çapında Londra Filarmoni, Münih Filarmoni, İsrail Filarmoni, Lucerne Senfoni Orkestrası, Kopenhag Filarmoni, Fransa Radyosu Filarmoni Orkestrası, Bogota Filarmoni, New World Senfoni, NDR Hannover Radyosu Filarmoni Orkestrası, İzlanda Senfoni Orkestrası, Belgrad Filarmoni gibi geniş bir dizi tanınmış sanatçı ve orkestra tarafından seslendiriliyor.

Yusupov, Maxim Vengerov, Mischa Maisky, Vadim Repin, Alexander Kniazev, Maxim Rysanov, Sergei Nakariakov, Reinhold Friedrich, Konstantin Lifschitz gibi ünlü sanatçılarla yakın bir işbirliği içinde çalışıyor.

Yusupov'un uluslararası üne sahip keman sanatçısı Maxim Vengerov için yazdığı Viyola Tango Rock Konçertosu 2005'te Hannover'de NDR Radyo Filarmoni Orkestrası tarafından gerçekleştirilen dünya prömiyerinde büyük bir başarı elde etti. Tüm dünyada dinleyicilerin ve eleştirmenlerin beğenisini kazanan yapıt ayrıca, EMI Classics prodüktörlüğünde Maxim Vengerov'un yaşamını konu alan "Living the Dream" adlı belgesel filmde kullanıldı ve dünya çapında dinleyicilerle buluştu.

Yusupov ayrıca Mischa Maisky için de çellistin 60. yaş gününe özel bir Çello Konçertosu yazdı ve bu konçertonun ilk seslendirmesi Lucerne Senfoni Orkestrası ve Mischa Maisky tarafından bestecinin yönetiminde yapıldı. Yapıt, üç büyük orkestra, Lucerne

Senfoni Orkestrası, Londra Filarmoni ve İsrail Filarmoni tarafından sipariş edilmişti. Deutsche Grammophon çıkarttığı “20th CENTURY CLASSICS” CD’sinde Çello Konçertosunun dünya prömiyerinde yapılan kaydına yer verdi.

Bestecinin “Voices of Violin” adlı Keman ve Orkestra için 2 numaralı Konçertosunun arkasında da sıra dışı bir fikir yatar: Solist, yalnızca farklı tarihsel dönemlerden ve farklı coğrafi bölgelerden değil, aynı zamanda farklı performans tarzlarından, yay vuruşu, entonasyon, çarpma ve benzeri gibi ses üretme tarzlarından altı bölüm çalmaya davet edilir. Trans-Siberian Sanat Festivali 2014, Fransa Radyosu Filarmoni Orkestrası ve Berlin Senfoni tarafından sipariş edilen yapıt, adına yazıldığı Vadim Repin tarafından seslendirildi.

Yusupov’un şef olarak sahneye çıktığı pek çok önemli salon arasında KKL Lucerne, Berlin Filarmoni Salonu, Amsterdam Concertgebouw, Prinzregententheater Münih, Cologne Filarmoni bulunuyor. Şef, Lucerne Senfoni, Slovenya Filarmoni, Sinfonietta Amsterdam, Bogota Filarmoni, İzlanda Senfoni, Novosibirsk Filarmoni, Jerusalem Senfoni, Bulgaristan Ulusal Radyo Orkestrası gibi çok sayıda orkestrayla performans sergiliyor.

1962’de Tacikistan’ın başkenti Duşanbe’de dünyaya gelen Yusupov, Moskova’daki Tchaikovsky Devlet Konservatuarı’nda Roman Ledeniov, Yuri Fortunatov ve Dmitri Kitajenko ile piyano, bestecilik ve şeflik çalıştı. Sanatçı, sanatta yeterlilik derecesini Bar-Ilan Üniversitesi’nden aldı.

Yusupov, kendi kurduğu ve en iyi İsraili müzisyenleri bir araya getiren “Israeli Soloists” Oda Orkestrası’nın müzik direktörü ve şefi olarak görev yapıyor.

Benjamin Yusupov’un aldığı ödüller arasında Clone Ödülü (1992), Sherover Ödülü (1993), İsrail Başbakanlık Ödülleri (1999, 2008), ACUM Ödülleri (2002, 2004), Landau Performans Sanatları Ödülü (2007) ve Engel Ödülü (2009) ile ACUM Ömür Boyu Başarı Ödülü (2016) sayılabilir.

The music of Yusupov is not limited by genre classifications or cultural and ethnic idioms, but rather embraces and employs all styles and influences to create his own unique musical language both as a composer and a conductor. In his compositions, he makes use of both

Western and Eastern musical traditions, including the use of musical sources from various ethnic communities. With a strong devotion to timbre and color as important structural elements, Yusupov's writing includes both the use of exotic instruments and the creation of illusory ethnic sounds by employing instruments of the symphony orchestra.

His extensive catalogue, which is published exclusively by Sikorski Musikverlag, has been performed extensively by a wide range of renowned artists and orchestra across the globe the likes of the London Philharmonic, Munich Philharmonic, Israel Philharmonic, Lucerne Symphony Orchestra, Copenhagen Philharmonic, Orchestre Philharmonique de Radio France, Bogota Philharmonic, New World Symphony, NDR Radio-Philharmonie Hannover, Iceland Symphony Orchestra, Belgrade Philharmonic, to name a few.

Yusupov works closely with outstanding artists as Maxim Vengerov, Mischa Maisky, Vadim Repin, Alexander Kniazev, Maxim Rysanov, Sergei Nakariakov, Reinhold Friedrich, Konstantin Lifschitz and others.

In 2005, Yusupov's Viola Tango Rock Concerto - written for the internationally-renowned violinist Maxim Vengerov - enjoyed a triumphant world-premiere by the NDR Radio-Philharmonie in Hannover. The music has been welcomed with great enthusiasm by audiences and critics around the globe. The work has been featured in a documentary film about the life of Maxim Vengerov titled "Living the Dream" produced by EMI Classics and distributed worldwide.

Yusupov has also written Cello concerto for Mischa Maisky, commemorating the cellist's 60th birthday and premiered by Mischa Maisky with Lucerne Symphony Orchestra conducted by the author. The piece was commissioned by three major orchestras: Lucerne Symphony Orchestra, London Philharmonic and Israel Philharmonic. Deutsche Grammophon released the CD "20th CENTURY CLASSICS" with the recording of Cello Concerto from the world premiere.

"Voices of Violin" Concerto No.2 for violin and orchestra also represents an unusual idea: the soloist is invited to play six movements not only from different historical periods of time, not only from different geographical areas, but also different performance styles, styles of sound-making, bowing, intonation, grace notes and so

on. The piece was commissioned by Trans-Siberian Art Festival 2014, Orchestre Philharmonique de Radio France and Berliner Symphoniker and performed by Vadim Repin to whom it's dedicated.

The short list of venues Yusupov appeared as conductor includes KKL Lucerne, Berlin Philharmonie Hall, Amsterdam Concertgebouw, Prinzregententheater Munich, Cologne Philharmonie. He conducted among others Lucerne Symphony, Slovenian Philharmonic, Sinfonietta Amsterdam, Bogota Philharmonic, Iceland Symphony, Novosibirsk Philharmonic, Jerusalem Symphony, Bulgarian National Radio Orchestra, to name a few.

Born in Dushanbe, Tajikistan in 1962, Yusupov studied piano, composition and conducting at the Tchaikovsky State Conservatory in Moscow with Roman Ledeniov, Yuri Fortunatov and Dmitri Kitajenko. He received his PhD degree at Bar-Ilan University. Yusupov is music director and conductor of founded by him "Israeli Soloists" Chamber Orchestra that included the best Israeli musicians.

Yusupov was awarded the Clone Prize (1992), the Sherover Award (1993), the Israeli Prime Minister Prizes (1999, 2008), the ACUM Prizes (2002, 2004), the Landau Award for the Performing Arts (2007), and Engel Prize (2009), the ACUM Prize for lifetime achievements (2016).

Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)

Egmont Overture, Op.84

Viyana Klasiklerinin son temsilcisi, Alman besteci Ludwig van Beethoven Klasik dönemi sona erdirip, 19. yüzyıl Romantizmi için geniş ufuklar açmıştır. Bestecinin özellikle senfoni yazısı sonraki kuşaklar için aşılması güç bir model olmuştur. Beethoven'in yaratıcılığında, Avrupa senfonizminin iki temel yönü belirlemiştir: Kahramanlık - dramatik (3.5.9. senfonileri) ve lirik - romantik tarzlı senfoniler (4.6.7.8. senfonileri).

Uvertürler Beethoven'in yaratıcılığının özel bir bölümünü oluşturur. Diğer eserlerinde olduğu gibi Beethoven'in en ünlü uvertürleri dramatik içeriklidir, kahramanlık karakteri taşır. Beethoven eserin özünü o kadar derin açıklamıştır ki, uvertürler bağımsız birer senfonik tür

özelliği kazanmıştır. Beethoven'in 11 uvertürü arasındaki en mükemmel eserlerinden biri "Egmont"tur. Besteci bu eseri 1810'da Viyana Saray Tiyatrosu'nda sergilenecek olan Goethe'nin Egmont adlı trajedisi için sahne müziği olarak yazmıştır. Trajik içerikli bir eserdir. 10 bölümlü dizinin en ünlü parçası uvertürdür. Beethoven Egmont'ta, 5. Senfoni'de olduğu gibi eserin ana fikrini - karanlıktan aydınlığa, mücadeleden bağımsızlığa- gerilim dolu, dramatik bir biçimde yansıtır. "Egmont" tek bölümlü bir senfonidir.

Eserin konusu 16. yüzyıl ortalarında İspanyol işgaline karşı başkaldıran Hollanda kontu Egmont'un ülkesinin bağımsızlığı için savaşı ve yaşamı pahasına buna ulaşmasıdır. Uvertür sonat biçiminde kurulmuştur. 3/2 ölçüdeki ağır, iç karartıcı girişle (sostenuto ma non troppo) başlar. Yaylılarda eski İspanyol dansı Saraband'ın ritminde, akorlu sert bir tema sunulur. Bu, istila edenlerin zulmünü ifade eden temadır. Obuada duyulan keder dolu ikinci tema ezilen Hollanda halkını simgeler.

Böylece burada iki düşman kuvvet karşılaşır. Giriş bölümündeki temaların gelişimi Allegro'da devam eder. İkinci tema, azimli, iradeli, cesur Egmont'un temasıdır. Kahramanın mücadelesi, Allegro'nun üç bölümünde (eksponasyon, development, röpriz) dinamizmin aralıksız artması ve keskin çarpışmalarla yansıtılır. Röprizin sonu, Egmont'un ölümünü belirten trajik doruktur. Goethe'nin yaptığı gibi Beethoven da kahramanın ölümünü halkının bağımsızlığa ulaşması olarak açıklar. Uvertür, 5. Senfoni'nin finalini hatırlatan parlak, törensel, zafer marşı karakterindeki koda ile sona erer.

The last representative of the Viennese Classic, German composer Ludwig van Beethoven ended the Classical Period and opened up new horizons for the 19th century Romanticism. His symphony writing in particular set a model that was difficult to excel for the following generations. Two fundamental aspects of European symphonism manifest themselves in Beethoven's creativity: Heroism – dramatic symphonies (no. 3, 5 and 9) and lyrical and romantic symphonies (no. 4, 6, 7 and 8).

Overtures hold a special place in Beethoven's creativity. As is the case in his other works, Beethoven's best-known overtures have a dramatic content and heroic character. The composer expressed the essence of the

work so deeply that the overtures assumed the character of an independent symphonic genre. Among his eleven overtures, one of the most exquisite is “Egmont”. The composer wrote this musical stage work for Goethe’s tragedy Egmont to be performed in Vienna Court Theatre in 1810. It has a tragic content. Of the series with ten pieces, the most celebrated piece is the overture. As in his Symphony no. 5, Beethoven reflects the main idea of the work – from darkness to light, struggle to independence – in a tense and dramatic form. “Egmont” is a one-movement symphony.

The work tells the story of a Dutch nobleman, the Count of Egmont who, revolting against the Spanish rule in mid-16th century, fought for the independence of his country and achieved it, sacrificing his life. The overture is built in the form of a sonata. It starts with a gloomy introduction in 3/2 time (*sostenuto ma non troppo*). The strings present a chorded solid theme with the rhythm of the Spanish dance Saraband. This is the theme representing the cruelty of invaders. The second theme introduced through the oboe symbolizes the oppressed Dutch people.

Thus, two opposing forces confront each other. The development of the themes in the introductory part continues in *Allegro*. The second theme is the theme of resolute, strong-minded and brave Egmont. The struggle of the hero is reflected through the uninterrupted rise of dynamism and severe clashes in the three parts of *Allegro* (exposition, development, reprise). The end of the reprise is the tragic climax indicating Egmont’s demise. Just like Goethe did, Beethoven explains the death of the hero as his people’s gaining independence. The overture ends in a bright, ceremonial coda with the character of a victory march, reminiscent of the finale of Symphony no. 5.

Erik SATIE (1866-1925)

Gymnopédies (Orc. C. Debussy)

Eric Satie 19. yüzyıl sonu, 20. yüzyıl başında sanat yaşamını sürdürmüş önemli bir müzik adamıdır. Fikirleri özellikle Birinci Dünya Savaşından sonra anti-romantik akımlar üzerinde etkili olmuştur. Besteci 1879-86 yıllarında Paris Konservatuvarında piyano eğitimi görmüş ancak mezuniyet sonrasında kabarelerde çalışmak dışında

pek bir varlık gösterememiştir. Bu dönemde bestecilik çalışmaları da olmuştur. 1905 yılında Schola Cantorum'da kompozisyon öğrenimine başlamış, besteciliğinin verimli dönemine böylelikle adım atmıştır. Üç piyano parçası olarak bestelediği Gymnopédies, 1888 yılında, yani ilk döneminde bestelenmiştir. Claude Debussy 1896 yılında bir ve üçüncü parçaları orkestraya uyarlamış, daha sonraki yıllarda Roland-Manuel Herbert Murrill ikinci bölümün orkestra uyarlamalarını gerçekleştirmiştir.

Eser, Antik Yunan'da, Sparta'da, Apollon onuruna yapılan festivallerde farklı yaş gruplarına göre ayrılmış üç farklı erkek korosu tarafından seslendirilmiş müzikler olarak düşünülmüştür.

Onur Türkmən

Eric Satie is a composer who lived in the late 19th and early 20th century. His ideas were influential on the anti-romanticist movements in the post-World War I era. He studied the piano from 1879 to 1886 at the Paris Conservatory, but he did not have any outstanding achievement after graduation, except playing in taverns. He also tried composition during the same period. However, he seriously took up composing and entered his prolific period of composition after 1905, the year when he started studying composition at the Schola Cantorum. Gymnopédies, composed as three pieces for the piano, was written in 1888, in his early period. Claude Debussy adapted the first and third pieces to orchestra in 1896 and Roland-Manuel Herbert Murrill produced the orchestral adaptation of the second piece.

The work was conceived as musical pieces to be performed by three male choirs, divided by age, at the festivals held in honor of Apollo in Sparta, Ancient Greece.

Onur Türkmən

Gustav MAHLER (1860-1911)

Adagietto

Beethoven gibi Mahler de sağlığında dokuz senfoni bestelemiş, onuncusunu tamamlamadan 1911'de vefat

etmiştir. Beşinci Senfoni, Mahler'in senfonik üretiminde bir dönüm noktasıdır. Mahler bu senfoni ile (hepsi de Des Knaben Wunderhorn (Gençliğin Sihirli Boynuzu) olarak bilinen halk şiirleri koleksiyonu ile bir şekilde ilintili) önceki senfonilerin öyküselliklerinden ve vokal kaynaklarla (solist ve koro) zenginleştirilmiş dilinden uzaklaşmış, daha geleneksel (ve tamamen çalgısal) bir senfonik yazım stili benimsemiştir.

Mahler, 5. Senfonisini 1901 ve 1902 yıllarının yaz aylarında, çoğunlukla Maiernigg'deki tatil evinde bestelemiştir. Prömiyeri 1904'te Köln'de gerçekleşen yapıtın en çarpıcı özellikleri, Beethoven'ın Beşinci Senfonisinin açılışına benzer ritmik bir motifle eseri açan trompet solo, üçüncü bölümdeki korno soloları ve çok sevilen dördüncü bölüm Adagietto'dur.

Adagietto (Küçük Adagio), Mahler'in hayatına 1901'in Kasım ayında giren Alma Schindler'e aşk mektubudur. Kendisi de bir besteci olan yirmi iki yaşındaki Alma Schindler, önde gelen bir peyzaj ressamının kızı ve Viyana üst kültürünün etkileyici figürlerinden biridir. Alma'nın Willem Mengelberg'e yazdığı bir mektuba göre, besteci kendisine gönderdiği partisyona küçük bir şiir de ilıştirmiştir:

Seni nasıl sevdiğimi, güneş ışığım,
Sana kelimelerle ifade edemem.
Yalnızca özlemimi, aşkımı ve mutluluğumu
Istırapla beyan edebilirim.

Mahler, genelde üflemeli çalgılara ayırdığı lirizmi, Adagietto'da tümüyle yaylı çalgılara ve arpa yükler. Nazik sesi ve sarmalayıcı atmosferi senfoninin bu bölümünü, Mahler'in daha sert ve karmaşık bölümlerine henüz hazır olmayan ilk dinleyicilere anında çekici hale getirmiş olmalıdır. Zira bölüm Mahler'in müziği popüler hale gelmeden önceki yıllarda genellikle tek başına icra edilmiştir. Çok sessiz başlayan müzik, kısa sürede özlem dolu ifadelere bürünür; kavisli, zarif melodileri acı - tatlı bir yoğunlukla açılır, yavaş yavaş yükselen bir zirveye yükselir ve dingin bir kapanışla sona erer.

Aylin Yılmaz

Mahler, like Beethoven, composed nine symphonies in his lifetime, and died in 1911 before he could complete his tenth. His Symphony no. 5 is a turning point in

Mahler's symphonic production. In this symphony, Mahler distanced himself from the story-like nature and the language of his earlier symphonies – all which are somehow associated with the collection of folk poems known as *Des Knaben Wunderhorn* (The Youth's Magic Horn) – enriched by vocal sources (soloist and chorus), and adopted a more traditional (and completely instrumental) style of symphonic writing.

Mahler composed his Fifth Symphony in the summer of 1901 and 1902, while staying in his holiday house in Maiernigg. The most impressive features of the work premiered in Köln in 1904 are the trumpet solo opening the work with a rhythmic motif similar to that in the opening of Beethoven's Fifth Symphony, the horn solos in the third movement, and the very popular fourth movement, *Adagietto*.

Adagietto (Little Adagio) is Mahler's love letter to Alma Schindler, whom he met in November 1901. Herself a composer, the twenty-two-year-old Alma Schindler was the daughter of a landscape painter, and a leading figure in Viennese intelligentsia. According to a letter Alma wrote to Willem Mengelberg, the composer attached a short poem to the scores he sent her:

In which way I love you, my sunbeam,
I cannot tell you with words.
Only my longing, my love and my bliss
can I with anguish declare.

In *Adagietto*, Mahler attributed the lyricism he usually reserves for wind instruments completely to the strings and harp. The gentle sound and embracing atmosphere of this part of the symphony must have made it attractive to the first-time listeners who were not ready for Mahler's more rigorous and complicated movements. In fact, the movement was generally performed individually in the years before Mahler's music gained popularity. The music starting quietly assumes a nostalgic expression; its curved and graceful melodies unfold with a bitter-sweet intensity, gradually rise to a climax, and culminate in a peaceful closure.

Aylin Yılmaz

Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)

Symphony No. 7, A Major Op. 92

Beethoven 7. Senfonisi üzerinde 1811 yılının yaz aylarında çalışmaya başladı, eseri 1812 yılının baharında tamamladı, ilk seslendirme 8 Aralık 1813'de gerçekleştirildi. Bu dönem Viyana'nın Fransız işgalinden sonra ekonomisini toparlamaya çalıştığı döneme denk gelir. Beethoven bir yandan sürekli olarak sağlık sorunlarıyla uğraşmaktadır. Özel yaşamında pek çok karmaşa vardır. Erkek kardeşine yaptığı bir ziyaret büyük kavgalarla sonuçlanır. Ölümünden sonra bulunan ve "Ölümsüz Sevgiliye" adanmış mektupları yine bu dönemde yazmıştır.

1813'teki prömiyer, Napolyon'u kesin mağlubiyete uğratacak zaferlerin birinin Viyana'daki kutlamalarına denk gelen bir konserde gerçekleştirildi. Programda Beethoven'ın bu kutlamalar için yazdığı bir senfoni de vardı.

Birinci bölümün parlak ve umut dolu bir girişin ardından gelen dansı kutsayan coşkusu, ikinci bölümdeki dönemin savaşlarla dolu atmosferine uygun vakur marş, Scherzo'da coşkunun esrik bir çılgınlığa dönüşümü ve dördüncü bölümde yine danslarla zirveye ulaşır. Senfoni boyunca duygusal yoğunluk bir an bile seyremez.

Onur Türkmen

Starting to work on his Symphony No. 7 in the summer of 1811, Beethoven completed the work in spring 1812. The symphony was premiered on December 8, 1813. The premiere coincided with the time when Vienna was trying to reinvigorate its economy after the French invasion. During this period, Beethoven was beset by health problems and struggling with several complications in his personal life. His visit to his brother ended in a fierce fight. The letters he wrote to the "Immortal Beloved" and found posthumously were written in the same period.

The premiere in 1813 was held at a concert which coincided with the celebrations of a victory that would lead to the decisive defeat of Napoleon. The program included a symphony Beethoven composed for these celebrations.

The bright and hopeful opening is followed by great enthusiasm that glorifies dance in the first movement. This burst of enthusiasm reaches a climax through a solemn march in keeping with the atmosphere of the times marked by wars in the second movement, the transformation of zeal to a euphoric rave in the Scherzo and, again, the dances in the fourth movement. The emotional intensity does not wane even for a moment throughout the symphony.

Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*

Bahar Kutay

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Davut Aliyev

Elena Postnova

Anna Chebukova

Hüseynali Hüseynaliyev

Svetlana Rebresh

İdil Arıcan

Aslı Bedel Deniz

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*

Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*

Marina Ağapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Senem Akgöl*

Gökçe Duru Tatar

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*

Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*

Sema Hakioğlu

Elif Kuştan

Tijana Silinger

Laura Ann Krentzman

Emre Akgöl*

Sedat Şen

Viyolonsel | Violoncello

Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Damla Çaylı Güngör*

Aslı Gültekin*

Sarp Sümbül

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Burak Noyan

Şalva Gagua*

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*

Ebru Aykal

Obua | Oboe

Oğün Koyunoğlu *grup şefi | principal*

Violetta Lupu

Klarnet | Clarinet

Leonid Volkov

Selen Özyıldırım

Fagot | Bassoon

Oğuzhan Güner*

Ezgi Tandoğan

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*

Hasan Erim Hacet

Tuğçe Divrik*

Naz Göçek

Trompet | Trumpet

Onurcan Çağatay

Krasimir Konyarov

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*

Jorge Renes

Arp | Harp

Engin Kansu*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

---

11 Mart March 2023

Cumartesi Saturday, 20:00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Floransa Hatırası | Souvenir de Florence

A. Corelli

Concerto Grosso D Major, Op. 6, No. 1

E. Elgar

Introduction and Allegro for Strings, Op. 47

P. I. Tchaikovsky

Souvenir de Florence, Op. 70

18 Mart March 2023

Cumartesi Saturday, 20:00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Mozart & Prokofiev

Gürer Aykal şef conductor

David Fray piyano piano

E. Grieg

Ase's Death (from Peer Gynt No. 1, Op. 46)

W. A. Mozart

Piano Concerto No. 21, C Major, K. 467

S. Prokofiev

Romeo and Juliet (Excerpts)

/BilkentSymphonyOrchestra

/bilkentsymphony

/bilkentsymphony

/BilkentSymphonyOrchestra

Bilkent Symphony Orchestra

---

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: (312) 290 1775